

VOYO

mozaiika

OD 11. ČERVNA KAŽDÉ ÚTERÝ A ČTVRTEK

OD 11. ČERVNA KAŽDÉ ÚTERÝ A ČTVRTEK NA VOYO

Nový šestnáctidílný seriál režisérek Jasmíny Blaževič a Lenky Wimmerové podle scénáře Alice Nellis připravila pro Voyo uznávaná produkční společnost Lucky Man Production v čele s producenty Dariou Špačkovou a Davidem Ondříčkem. Kreativní producentkou TV Nova je Iva K. Jestřábová.

Seriál Mozaika byl od začátku „srdcovka“. Alice Nellis je pro mě výjimečná autorka a její vidění světa mě bavilo od jejího debutu Ene bene. Když jsem do projektu nastoupila, byly na světě tři scénáře a už z nich bylo jasné, že rodinu Jirsových si nepůjde nezamilovat. Asi každý zažil ve své rodině situace, kdy se něco zásadního stane a jednotliví členové začnou žhavit telefony, domlouvat se, řešit, způsobovat nedorozumění a ta následně žehlit nebo ještě více prohlubovat. U Jirsových je situace o to dramatictější, že

jsou v ní hned čtyři sourozenci a nečekaný rozvod rodičů je zastihne zrovna ve chvíli, kdy si každý z nich řeší své vlastní trable. Je to příběh, kde opravdu každý má své malé nebo větší tajemství, které se během příběhu vyjeví. Hlavními tématy ale zůstávají sounáležitost a láska, protože té je v téhle rodině i přes veškeré její problémy víc než dost. Jirsovi nás ujišťují, že rodina může mít mnoho podob a té své se nezavíme, i když bychom často i chtěli. Věřím, že divákům bude s našimi hrdiny stejně dobře, jako bylo nám, když seriál vznikal.

— IVA K. JESTŘÁBOVÁ,
kreativní producentka TV Nova

„Nešetřily jsme
citem, v tom to je
ženské. Šly jsme
na doraz,”

říkají režisérky **Mozaiky**
Jasmina Blaževič a Lenka Wimmerová

Co si mají diváci představit pod pojmem **Mozaika**?

Jasmina Blaževič: Je to Mozaika lidských vztahů. Mozaika složitých a barevných lidských vztahů.

Lenka Wimmerová: Mozaika velmi pestrých rodinných vztahů.

JB: Za mě je to seriál, který zobrazuje věrohodné lidské příběhy. Postavy jednají někdy směšně, jindy rázně, působí komicky, dojemně, smutně, ale hlavním rysem celého seriálu je věrohodnost.

LW: Protože tak Alice Nellis Mozaiku napsala. Pečlivě mapuje lidské city a svízelné situace, do kterých se pak lidi dostávají.

JB: Takže jsme se s Lenkou obě snažily tuhle věrohodnost co nejvíc zachytit. Nic jsme neobrušovaly, neodlehčovaly. Někdy je to až na dřevě.

Mozaika je vůbec, co se týče tvůrčího týmu, plná žen.

JB: Ředitel vývoje obsahu pro Novu a Voyo Michal Reitler říkal, že to je projekt silných žen a my jsme rády, že se v něm takhle silné ženy sešly.

LW: To já taky, ale nepřestává mě udivovat, že svět je pořád plný mužů, kteří se nad tím pozastavují. Copak se někdy někdo ptá mužů: že ten a ten seriál, co se týče tvůrčího týmu, je plný mužů? Nevzpomínám si. A schválně, co by na to ti muži asi odpověděli?

Jasmina Blaževič

Lenka Wimmerová

Projeví se ta ženská stránka i ve výsledném zpracování? Třeba co se týče zobrazení konkrétních témat?

LW: Samozřejmě.

JB: To bych neřekla. Myslím si, že je to opravdu dobře vybalancované mezi mužské a ženské postavy.

LW: Ale na ty mužské taky koukáme ženskýma očima.

JB: Všichni jsou tam prezentováni takoví, jací opravdu jsou.

LW: Viděno ženskou optikou.

JB: No nešetřily jsme citem, v tom to je ženské. Šly jsme na doraz. Chtěly jsme, aby divák cítil to, co cítí postavy.

A jak jste si režii rozdělily? Byly jste na place obě dvě?

LW: To by si herci a štáb užili. (*smích*)

JB: Střídaly jsme se v blocích po čtyřech dílech. Ale celé přípravy jsme dělaly spolu a měly jsme obrovské štěstí, že herci se tomu chtěli a mohli tolik věnovat už v téhle fázi.

LW: Před prvním natáčecím dnem jsme měly díky tomu pečlivě vystavěné postavy, určený způsob natáčení a další jednotlivé věci.

Takže proběhly i čtené zkoušky?

JB: Nejenom čtené zkoušky, ale i kamerové. Skoro dva měsíce jsme se s herci porůznu scházeli, probírali scénáře, zkoušeli určité scény, které jsme zároveň i natáčeli a hledali jazyk našeho seriálu. Na natáčení jsme byly opravdu připravené.

LW: Abychom pak mohly improvizovat, když to situace vyžadovala.

Natáčení ale bylo nakonec docela komplikované, co se během něj přihodilo?

JB: Já jsem natáčení tak propadla, že jsem komplikace ani nevnímala. Co vím, řádl u nás covid, dětské nemoci, střevní chřipka, jeden herec přišel o slepák, pak si zlomil ruku, pak druhý herec přišel o slepák... ale vždycky jsme to nějak natočili jak jsme chtěli...

LW: No já jsem občas musela něco narychlo upravit... třeba podle toho slepáku, ten jsme pak u jedné postavy vydávali za kýlu... protože herec nemohl nic víc než sedět, tak se mu připsala narychlo kýla a celá situace se točí kolem toho. To jsou takové vzpružující výzvy, já je mám vlastně ráda, že vnesou do děje něco neplánovaného. Život sám!

Mozaika se jeví jako velmi autentický seriál...

JB: To bylo naším cílem: autenticita ve všech ohledech. Nechtěly jsme papundekl. Někdy to bylo těžký.

LW: Třeba se nacpat do velmi malého bytu i s celým štábem.

JB: No ale to právě má tu svojí autenticitu, ta těsnost prostoru, nebo zabordelení bytu, kde bydlí pětičlenná rodina, takže ani v koupelně se nedá hnout. Chtěly jsme přenést reálné postavy, jak je napsala Alice, do co nejreálnějšího prostředí, aby to šlo ruku v ruce.

LW: Alice má mimořádnou autorskou schopnost načítat lidské reakce v mnoha vrstvách a ty pak vepisuje do svých scénářů. Ona vidí, co jiní nevidí a slyší, co jiní neslyší (chodit bosé nohy po plyši) a to pak vtěluje do svých scénářů a my se snažily na to navázat jako režisérky.

Budou se diváci i smát?

LW: Budou. Ale není to raz dva tři banánová šlupka. Nejsme slapstick. I když... párkrát tam sebou někdo o zem taky řachne.

JB: Pobaví se určitě. I když pořád mluvíme o syrovosti a že jsme šly na dřev, tak i nejedna postavou vážně ba tragicky prožívaná situace vyzní pro diváka komicky.

LW: A i na nějaké hlášky se diváci můžou těšit.

Vám se podařilo dostat Karla Heřmánka před kameru po dlouhých letech, skoro dekádě.

LW: To je ta výhoda ženského týmu. Ale teď vážně. My jsme prostě nikoho jiného nechtěly. Prostě to musel být on a přes to nejel vlak.

Jaká byla spolupráce?

LW: Mimořádná. Těžko se to nějak slovy popisuje, to se musí zažít.

JB: Hodně toho, co jeho postava říká, ve scénáři vůbec nebylo. Tvůrčí duch se nezapře.

A jak se vám pracovalo s Tatjánou Medveckou, která spolu s Karlem Heřmánkem tvoří ústřední dvojici seriálu?

JB: Výborně. Takové obsazení hlavních postav, to je to režisérův splněný sen. Charisma, duchaplnost, nápady, profesionalita, a přitom i pokora, elán. Ale ta naše seriálová rodina je opravdu rozrostlá. Čtyři děti, jejich děti a partneři.

LW: A jejich kamarádi a kamarádky... a učitelé jógy.

JB: A pro všechny platí to co pro Karla a Táňu.

„Mám ráda postavy, které jsou propracované, mění se, ve světě kolem sebe se postupně hledají a to je něco, co seriál dovoluje lépe než film,“

řeká scenáristka
Alice Nellis

Vy jste se zatím do televizních seriálů příliš nepouštěla. Co Vám rozmáchlá Mozaika se svými šestnácti díly dala a jak moc náročné je pro vás napsat něco tak rozsáhlého oproti scénáři k celovečernímu filmu?

Napsat sama scénář pro šestnáctidílný seriál je samozřejmě výzva, ale samotný formát seriálu je pro mě, jako scenáristu, naopak skoro příjemnější než film. Mám ráda postavy, které jsou propracované, mění se, ve světě kolem sebe se postupně „hledají“ a to je něco, co seriál dovoluje lépe než film. S formou seriálu jsem se poprvé setkala nikoliv jako scenáristka, ale jako režisérka, když jsem spolu s Ivanem Zachariášem režírovala se-

riál Pustina a ta radost z toho, že člověk si příběh a postavy může užít na takto velké ploše mě fascinovala.

Dá se podle vás říct, že televize nebo VOD nabízejí autorům, kteří jsou dlouhodobě uvyklí na formát celovečerního filmu větší kreativní svobodu tím na jaké ploše pracují?

Kreativní svobodu můžete mít u jakéhokoliv formátu, ale u větší plochy máte možnost postavy mnohem více motivovat a nechat růst, měnit se, navzájem se ovlivňovat. Můžete si je opravdu užít a nechat je projít proměnami, které by na dvouhodinové ploše filmu působily nepřírozeně nebo ne-

pochopitelně. Bává mě postavy, které nejsou jednoznačné, a obzvláště ty, které na první pohled člověka skoro štvou a teprve potom, co je začne postupně poznávat a chápat, tak si je zamiluje a dá jim šanci. Jako dítě jsem s rodiči, oba lékaři, koukala na seriál Nemocnice na kraji města a samozřejmě nejoblíbenější postavou byla sestra Huňková Ivy Janžurové... a takovou postavu ve filmu prostě nepostavíte.

Jak byste Mozaiku vy sama charakterizovala, je to vztahový seriál? Je to dramatický seriál s komediálním nádechem nebo něco úplně jiného?

Je to příběh o rodině, o tom, že mít se rádi není vždycky lehké, ale v těch opravdu těžkých situacích to je to, co

nejvíce pomáhá. Je to příběh o vztazích, které nemusí být vždycky jednoduché, což může být někdy drama a jindy zase komedie. Ale hlavně je to o tom, co všichni známe – že v životě se všechny žánry většinou mísí – a kdykoliv se můžeme zasmát, tak to pomůže.

Jste ten typ, kdy dokáže přesně určit, kdy nápad na scénář vzniknul? A pokud ano, tak kdy vznikl scénář na Mozaiku? Je to o tom, že někoho potkáte, zažijete konkrétní situaci nebo něco podobného?

Pokaždé je to jinak, žádný recept na to nemám. U Mozaiky jsem začínala jednoduchou premisou, jak by to asi vypadalo, kdyby se dva postarší manželé rozhodli „putovat“ po domácnostech svých dětí a díky tomu se tyto dvě generace

začaly nanovo poznávat, nyní již zcela z jiných pozic. A kdyby se postupně začalo ukazovat, že rodina, která na první pohled působí skoro jako svatá, možná zase tak svatá není.

Hlavními hrdiny Mozaiky je starší manželský pár ztvárněný Karlem Heřmánkem a Tatjánou Medveckou. Myslela jste si na ně už v průběhu psaní, nebo to pak bylo až rozhodnutí zbytku tvůrčího týmu?

Věděla jsem, že seriál nebudu točit, protože v době, kdy se točit začínal jsem já ještě musela psát druhou polovinu dílů, a tak jsem nechtěla režisérkám ani produkci do hlavních rolí rovnou někoho nanominovat, ale když pak došlo na diskusi, tak jsme se na téhle úžasné dvojici shodli všichni s nadšením. S Karlem a Táňou jsem měla tu čest pracovat a myslím, že dvojice, kterou v seriálu vytvořili, je úžasná.

Jak náročné pro vás je, když vaši látku uchopí někdo další a zpracuje ji? Vy sama jste uznávána režisérka. Viděla jste Mozaiku ještě v „nehotové fázi“ nebo naopak až jako hotový celek? A hraje to pro vás roli, máte potřebu komentovat a zasahovat?

Je jasné, že mi záleží na tom, jak někdo můj scénář natočí, ale stejně jako já potřebuji svobodu při psaní, potřebují ji režiséři při své práci. Takže jsem Jasmíně i Lence tuto svobodu nechala a na seriál se podívala až nyní, když je hotový. S odstupem a s tím, že se dívám na hotovou věc, kterou stejně nemohu měnit, jsme mnohem lepší divák a mohu si příběh prostě užít. A tenhle jsem si s radostí užila.

Jaký vztah máte k postavám, které uvedete v život? Pozorujete na sobě, že jste k některým tole-

rantnější, některé vás více štvou, jiné máte zase raději? A pokud ano, tak jak tomu bylo v Mozaice?

Snažím se psát postavy, kterým věřím. I to v případě, že nemusí být – alespoň na první pohled – příliš sympatické. A ty mám asi nakonec skoro nejradši. Asi protože jim vnitřně fandím, aby se jim podařilo tu vnější šlupku prorazit, a aby je jejich okolí mělo šanci pochopit. V případě Mozaiky je to například postava Běly, kterou hraje Martha Issová, ale nechci dopředu prozrazovat, takže proč ji mám tak ráda – samozřejmě mimo to, že ji hraje Martha – si budou muset diváci zjistit sami.

Jsou některé charaktery v Mozaice „odkoukané“ v reálném životě? A pokud ano, tak kde hledáte inspiraci, těžko asi říct, že byste to brala ze své rodiny či blízkých po takovém počtu celovečerních filmů, které máte za sebou...

Oni by mi doma asi taky pěkně dali, kdybych o nich pořád psala. Inspirace je všude kolem. Je to spíše o způsobu vnímání a myšlení, než o tom, že by člověk kopíroval konkrétní lidi. U většiny postav se spíš ptám, jestli bych tak, jak jednájí oni, dokázala v dané situaci a s daným životním nákladem, který mají, jednat i já. A většinou někde v sobě zjistím, že ano. Nerada píšu postavy, kterým bych vnitřně aspoň trochu nerozuměla, byť bych je měla kolem sebe nakoukané.

Na jakou situaci nebo postavu jste vy sama v Mozaice nejvíce pyšná?

Člověk nemá být pyšný. A kor u filmu nebo seriálu, který je ve výsledku vřdycky společným dílem, by to bylo doslova neslušné. Ale určitě můžu říct, že velkou radost mám nikoliv z nějaké jednotlivé postavy, ale z barevnosti, zábavnosti a dojemnosti celé rodiny, kterou tenhle seriál uvedl v život.

Helena a Jindřich

Oba kolem sedmdesátky. Učitelé v důchodu. Ona je duší svobodomyšlná umělkyně a on zase mykolog s láskou k cestování. Nejdříve adoptovali jednoho syna, potom druhého. A když už to vypadalo, že je rodina kompletní, narodila se jim nečekaně dvojčata.

„Co se výzev týká, nemá o ně Helena nouzi,“

říká její představitelka
Tatjana Medvecká

V Mozaice hrajete Helenu, učitelku v penzi, která se rozhodne udělat něco se svým životem. Jak byste ji krátce popsala a co vás na té postavě nejvíce bavilo?

Helena je aktivní, otevřená bytost, která miluje svou rodinu a chce žít v pravdě. Aspoň na stará kolena. A právě tahle někdy možná až zbrklá upřímnost mi na ní byla sympatická.

Jaké největší výzvy na Helenu v Mozaice čekají? A budou to spíš drama nebo to bude odlehčené?

Co se výzev týká, nemá o ně Helena nouzi. Jsou to jednak komplikované rodinné vztahy jejich dětí – těch vlastních i těch osvojených, – mezi kterými principiálně nedělá žádné rozdíly, ale hlavně její rozhodnutí rozvést se po dlouholetém manželství. Jak nastartovat nový život a neztratit rodinu, to je tedy pořádná výzva.

V seriálu máte spoustu už odrostlých dětí. Jednomu z nich, Marku Adamzczykovi jste už maminku hrála, s Davidem Májem se potkala ve filmu, s Honzou Nedbalem jste se nikdy nepotkala a na Evu Podzímkovou máte i jednu osobní vzpomínku z jejich přijímacích zkoušek. Jak na ně všechny z natáčení Mozaiky vzpomínáte? Dokázala byste, prosím, vypíchnout něco ke každému z nich, co vám utkvělo v paměti?

Za celé to půlroční natáčení si nevzpomínám na jedinou krizovou situaci. Všechny „moje děti“ byly prostě báječné – skvělí herečtí kolegové a partáci. Takže když zavřu oči, vybaví se mi věčně rozesmátý a halasný Marek Adamczyk, David Máj – ten se chechtá spíš do sebe a nalévá si při tom čaj z termosky, Honza Nedbal se svým šibalským pohledem je vlastně velice křehký – během natáčení přetrpěl operaci slepého střeva a měl i ošklivě poraněnou ruku, no a moje jediná dcera Evička Podzímková, s podmanivými očima přináší na plac velkou krabici s vlčnovskými vdolečky a nádherně se při tom směje. Tak takhle na ty svoje děti vzpomínám :-)

S vaším hereckým partnerem Karlem Heřmánkem jste se v rolích dříve moc nepotkávala, tak jaké to u Mozaiky bylo? Jak jste si sedli?

Ano, je pravda, že jsme se léta s Karlem míjeli. Ale práce s ním byla velice zábavná, Karel je skvělý vypravěč s velkým smyslem pro humor. Takže mi vlastně bylo líto, že nám scénář předepisoval náš vztah jako vyprázdněný, místy až konfliktní. Tu zábavu si holt užíval někdo jiný.

Mozaika se natáčela podle scénáře Alice Nellis, přičemž o ní obě režisérky říkají, že v ní hledaly nejvíce autenticitu a humor. Přišla vám předloha také autentická, odkoukaná ze života?

Takhle složitý rodinný model, jaký je prezentován v Mozaice, jsem sama nikdy nezažila, ani ho neznám ze svého nejbližšího okolí. Ale vím, že téma adopce a rodičovství je velmi silným osobním tématem Alice Nellis, takže mě bavilo její vidění světa ztvárňovat.

Milí potencionální diváci, pokud si chcete odpočinout od záplavy kriminálek všeho druhu, podívejte se na Mozaiku. Je to seriál o vztazích v jedné ne úplně typické, vícegenerační rodině, o vztazích, které vás mohou zaujmout, snad i pobavit, ale i přimět k zamyšlení. Život je barevný a vztahy jsou složité :-)

Richard a Běla Jirsovi

Richard (David Máj) je nejstarší a adoptovaný syn Jindřicha a Heleny. Je nejzodpovědnější, má úspěšnou autodílnu a s manželkou Bělou se marně pokoušejí o dítě.

„Myslím si, že na mě je asi také spoleh. Pečlivý jsem taky,“ říká David Máj k podobnostem se svým seriálovým charakterem a pokračuje: „Richard už je na mě trochu moc, už to spíš hraničí s podpantofláctvím, a to není můj případ. A navíc se s Bělou snaží otěhotnět a furt jim to nejde. Zním to i od známých, že je to opravdu nepříjemná situace, když to dítě chcete, a nedaří se to. Snažíte se tomu dát úplně všechno, aby se to konečně podařilo, když to je vaše přání, a uvidíme, jestli se to povede nám, tedy Richardovi a Běle. Do natáčení jsem

šel, protože znám Jasminu Blaževič a Lenku Wimmerovou a hodně mě lákalo i obsazení, protože tam moji maminku hraje Táňa Medvecká, tatínka Karel Heřmánek a ženu Martha Issová, což je hrozně hezké. A také je to poměrně dlouhé a dobře napsané, takže to byla hrozně příjemná práce. Mozaika je pro mě o rodině a mezilidských vztazích právě v té rodině a o tom, jak těžké je vedle sebe žít a dokazovat si lásku a toleranci. A pak o tom, že ta rodina funguje a drží při sobě. To je pro mě na tom asi nejdůležitější.“

Běla (Martha Issová) je trochu úzkoprsá panička a Richardovi vládne pevnou rukou. Navíc má buldočí vůli, a když něco chce, tak si za tím jde, dokud to nedostane.

*„Já mám tu postavu ráda. Nevím, jestli i zbylí členové rodiny Jirsových se mnou sdílejí tenhle vztah, ale oni jsou vlastně ty čůzy vždycky trochu zajímavější. Běla je úplně vlastně nejednoznačná postava, protože ona působí tak, že má všechno pevně v rukou a že toho svého muže dost diriguje, ale vlastně... Nechci zas tak moc prozrazovat, ale myslím, že to je skvělá holka. Scénář k Mozaice napsala Alice Nellis, se kterou spolupracuji už hodně dlouho. A za sebe můžu říct, že ráda, přičemž předpokládám, že Alice taky není úplná masochistka, a proto mě oslovuje na další a další projekty. U tohoto projektu mi říkala, že už ho psala s myšlenkou na mě a já jsem byla v tomhle případě spíš prostředníkem mezi ní a Davidem Ondříčkem (pozn. producent Mozaiky za Lucky Man Production), takže jsem tam figurovala ještě dříve než on,“ říká ke vzniku projektu i propojení se svým manželem představitelka Běly **Martha Issová** a pokračuje: „Mozaiku nevnímám jako něco uspořádaného, spíš jako celek složený z malých kousků, a to tahle rodina je. Každý kousek je unikátní. Mně se na tom líbí, že i když jsou v téhle rodině problémy a řeší se tam různá trápení a přede všemi stojí výzvy, tak ji vnímám jako velice láskyplné spo-*

lečenství. To je mi blízké a mám pocit, že Alice Nellis je taková specialistka na zachycování malých životních situací, a to je obsaženo i v Mozaice. Jsou tam situace, které ze života, tedy ne přímo ze svého, znám a jsou mi známé.“

K extrémní touze otěhotnět, kterou její postava Běly neustále řeší, pak Martha Issová říká: „Jako maminka dvou dcer si to dovedu představit. Víím, co se mi dělo ve chvíli, než jsem ty děti měla, a věděla jsem, že po nich toužím. Je to velká věc, takže soucítím se všemi ženami, které jsou nějakým způsobem tuhle otázku nuceny řešit a s tímhle trápením se potýkat. Je to strašně složitá a velice osobní a intimní záležitost. Myslím si, že je hrozně hulvátské se na to ptát, a pamatuji si, že takové otázky měli i novináři. Plánujete už děti? Není už čas na rodinu? Je mi při tom vždycky úplně špatně, když tohle někde slyším. Pro Bělu je to velké životní téma, ale díky tomu, že má velice hezký a milující vztah se svým mužem Richardem, tak tomu čelí nějakým způsobem společně, což se mi hrozně líbí. A ať je to jakkoliv, tak si myslím, že si Běla uvědomuje, že největší štěstí je, že se mají s Richardem rádi a vlastně to všechno nějakým způsobem vychází.“

David a Lucie Jirsovi

David (Marek Adamczyk) má kapelu a je tak trochu zastydlý rocker. Pracuje v bistru a bratrově autodílně a je notoricky nezodpovědný.

„Hraju Davida, což je takový rodinný sígr, ale zároveň je s ním docela zábava, takže mu všichni všechno nakonec odpustí. Mně je vlastně docela sympatický. Jak se v tom plácá, tak si vytváří spoustu zbytečných problémů, které musí řešit, a navíc má takové, trošku nedořešené, umělecké ambice. Ty ho dohánějí. Líbí se mi, že má velkou rodinu a celý ten seriál je o tom, že jsme jedna velká rodina. Já jsem měl vždycky takovou malou rodinu, a tak se mi líbí, že si můžu zahrát, že jsem součástí takhle velké rodiny,“ přibližuje Marek Adamczyk a osvětluje, proč se pro roli Davida rozhodl: „Líbí se mi ten

nápad, že půjde právě o mozaiku vztahů v jedné velké rodině, a moc se mi líbilo, jak jsou ty postavy napsané, pěkně prokreslené a že každá má nějaký svůj svět, který se tak hezky promíchává s těmi ostatními, a zvlášť se mi tedy líbil David, kterého hraju. Myslím, že si to moc sedlo a že tomu všichni dáváme tolik, že bych i věřil tomu, že můžeme být rodina. Taťjana Medvecká už mi maminku jednou hrála a já jsem vždycky úplně naměkko, protože mi něčím opravdu připomíná moji maminku. A ostatní příbuzní jsou navíc také moc milí. Jako postavy i jako herci.“

Lucie (Kristýna Ryška) má s Davidem tři děti – patnáctiletou Anču, sedmiletého Tonda a tříletou Adélku – a pracuje jako kosmetička. Manželství jim skřípe a David není Lucce věrný. Oba jsou unavení životem a rodičovstvím, přičemž z nich samotných už jim moc nezbylo, a tak hledají cestu ven.

*„Lucie je především matka tří dětí a dalo by se říct, že všechno leží na jejím hrbu. David je na jednu stranu skvělý otec, ale žije si svůj bezstarostný život a nechává celou domácnost na ní. A z toho se určitě dají vyvodit situace, které přijdou. Navíc spolu ti dva žijí už hodně dlouho, osmnáct let,“ říká o své postavě **Kristýna Ryška** a pokračuje v tom, jak se vztahové peripetie seriálových rodičů projeví na dětech: „Já myslím, tedy doufám, že tohle je extrém, protože u jedné z mých seriálových dcer se celá ta situace projeví hodně tvrdě. Ta rodinná situace je velmi nepohodlná a nestandardní. Všichni jsou v takovém nějakém vzájemném sevření, možná až vězení, a nikdo neví, jak z toho ven, a dopadne to hodně nečekaně. Mozaika není žádná řachanda plná legračních situací na první dobrou, ale tím, jak je to natočeno, jsou ty situace velmi přirozené a ze života. Ale ono i v reálném životě*

se často při nějaké vážné situaci stává, že se musíte smát, protože je to vlastně takové bizarní, a to si myslím, že naše seriálová Mozaika přesně obsahuje. Marek je navíc skvělý parták, který se pořád usmívá a je přirozený, takže s ním natáčení bylo moc fajn. Vůbec to natáčení bylo velmi klidné, velmi soustředěné a jsem moc ráda za ten kolektiv, který se na něm sešel. Zároveň bylo velmi přínosné, že jsme měli jako režisérky dvě ženy, které se střídaly. Do natáčení vnášely ženský element a hlavně jistý mír nebo klid. Jak Jasmina Blaževič, tak Lenka Wimmerová. Ostatně už ten scénář nešustil papírem, jak my říkáme. Už při prvním čtení jsem si ty postavy dokázala představit a to je pro mě známka dobrého scénáře. Alice Nellis ty postavy prostě zhmotnila, nepsala je obecně, ale konkrétně, a proto jsem od začátku věděla, že to chci dělat. Vymykalo se to z věcí, které jsem za poslední dobu četla.“

Michal Jirsa a Vojtěch Rychteský

Michal (Jan Nedbal) žije už tři roky s Vojtou a společně se starají o velký statek. Navíc ještě pracuje na veterině. Chtěl by si vzít svého partnera Vojtu (Tomáš Drápela), s čímž ale hned narazí. Společně pak bojují jak s předsudky svých rodin, tak s těmi vlastními.

„Pro Michala je důležitý vztah s jeho sestrou Madlou (Eva Podzimková), protože se mají hodně rádi, tedy spíš se zbožňují. Michal ovšem asi nešel cestou, kterou od něj očekávali jeho rodiče. Odstěhoval se se svým přítelem na statek za město, kdo spolu žijí, starají se o zvířata, opravují hospodářství a snaží se to celé zvládnout. Do toho dělá ještě asistenta na veterině. A taky se svým partnerem chtějí adoptovat, nebo spíš mají touhu společně mít a vychovávat dítě. Budou to řešit i v souvislosti s tím, že jeho sestra Madla nečekaně otěhotní a není si jistá, jestli si to dítě chce nechat. Takže Michala hned napadne, že by si ho vzali a starali se o něj a že by to pro to dítě bylo nejlepší. A samozřejmě se z toho stane obrovské téma

a věci začnou být trochu vyhrocené. Ale nemůžu říct, jak to dopadne,” říká představitel Michala Jan Nedbal a dodává: „Překřtil jsem si to tak, že jsme taková normální rodinka, že je to vlastně podobné. Ten příběh je podle mě skvěle napsaný. Poutavý, lidský a myslím, že se lidé v těch situacích uvidí. Hezky to zahřeje, pobaví i naštvě a třeba si lidi i pobřečí. Uvidíme. Navíc má Michal super černé holiny, když pracuje na poli.” Na otázku, zda by si dokázal představit, že by žil stejně jako jeho seriálová postava v přírodě, říká: „Já bych moc rád, ale tohle je fakt extrém. Obrovský. A Vojtovi s Michalem to padá na hlavu. Nestačí na to. Ale kdybych měl nějakou malou chaloupku, tak si myslím, že by už mě asi nikdo nikdy neviděl.”

„Vojta je uzavřený kvůli svým životním zkušenostem. Má vztah ke zvířatům, ke statku a podobně, ale jak je vtažen do soukolí rodiny Jirsových, tak ze začátku musí být opatrný a nesmělý. Pak si ale uvědomí, že pokud chce být partnerem, tak je musí přijmout a do té rodiny vstoupit, a vlastně mu ani nic jiného nezbude,“ říká ke své roli **Tomáš Drápela**. „Nemám moc zkušeností před kamerou, takže to pro mě byla velká věc. Normálně hraju v divadle, a i když je to stejné řemeslo, je herectví před kamerou přece jenom něco jiného. Takže to byla výzva. Jsem zvědavý, jak to celé dopadlo, ale holky režisérky mi říkaly, že by to nepustily, kdyby to nebylo dobré, tak doufám, že nekecaly. Jinak se mi ta postava líbila moc, protože mám obecně vztah k půdě. Takže se mi to hrálo samo. I ten kostým se vlastně moc neliší od toho, co nosím v civilu. Takže jsem se do něj oblékl sám za sebe, ale ne tak úplně, protože příběh Vojty je přece jenom rozdílný oproti tomu mému.“ Dále pak popisuje, jak si sedl se svým hereckým partnerem Janem Nedbalem: „Sedli jsme si, sedli. Dost jsem se na Honzu díval, protože má hodně zkušeností, takže jsem sledoval, jakým způsobem to dělá, a navíc jsem se samozřejmě setkal s Karlem Heřmánkem a to je setkání s hereckou legendou. Nebyl jsem z toho nervózní, protože Karel má humor, který se velmi podobá tomu mému, takže jsme se hodně nasmáli. Na scénáři mě pak nejvíc zaujala ta přirozenost a věřím, že to bude vidět i na výsledku. Je to za mě vztahový rodinný seriál, takže jsem těm situacím rozuměl a předloha se mi líbila. Je jako že života a chvílemi má pěkný nadhled.“

Madla Jirsová

Madla s Michalem (Jan Nedbal) jsou dvojčata. Madla je nejpotrhlejší a nejméně usazená ze všech dětí rodiny Jirsových. Pracuje jako učitelka výtvarné výchovy na místní zušce. Roky chodí s Igorem, ale jejich vztah se nikam neposouvá.

„Madla je taková trošku šílenky-ně kolem třiceti let, ale v dobrém slova smyslu. Učí na základní umělecké škole a je bohémská jak výrazem, tak na duši. A stejně jako každý v rodině Jirsových řeší i ona svůj vlastní osobní problém, který následně začne řešit celá rodina. V mém případě půjde o to, že Madla jaksi otěhotní a objeví se jisté peripetie ohledně toho, kdo je či bude otcem a kdo bude vychovávat děti. Nedovedu si představit, že bych se ocitla v po-

*dobného situaci, ale rozhodně ty lidi nesoudím. S Madlou mám společné to, že jsem během natáčení potutelně nabízela věci ze svého šatníku. Takže vizuálně jsme si docela blízké,“ říká k Mozaice **Eva Podzimková**. „Bavil mě ten scénář a už jsem pracovala s Lenkou Wimmerovou, takže jsem si chtěla zkusit, jaká je spolupráce s Jasminou Blaževič, která je úplně úžasná. Navíc ten samotný scénář od Alice Nellis byl prostě strašně dobrý.“*

Sophia Šporclová

Anča

V seriálu ztvární Anču, dceru Lucky a Davida. Mlátí s ní puberta a rodičům nedává nic zadarmo.

Zuzana Mauréry

Sousedka Jarka

Jarka, sousedka Madly, která se snaží ulovit Jindřicha

Sabina Remundová

Irena

Kamarádka Heleny, která ji svede na cestu jógy. Trochu trhlá, trochu osamělá, vždy vtipná.

Václav Kopta

Jarda Exner

Otec Franty

Anotace

Díl 1 (Přineseniny)

Rodina Jirsových chystá každoroční oslavu u táboráku, kde se sejdou rodiče se svými čtyřmi dospělými dětmi. Letos se to ale na více frontách komplikuje, a jestli se všichni sejdou, bude to malý zázrak. A to zatím nikdo netuší, že rodiče mají letos pro všechny velké překvapení...

Režie: Jasmina Blaževič

Díl 2 (Rodiče)

Celá rodina řeší, u koho budou Helena s Jindřichem bydlet. Ti pomalu balí svou domácnost a objevují i věci, na které dávno zapomněli. Madla si musí přivyknout na skutečnost, že je těhotná. Třeba nakonec bude Igor ten nejlepší táta...

Režie: Jasmina Blaževič

Díl 3 (Velké stěhování)

Běla si chce vést svoji domácnost sama. Jindřich se snaží nepřekážet u Madly a Helena hledá, čím by naplnila příliš mnoho volného času. Michal v souvislosti s Madliným nenarozeným dítětem přichází s nečekaným návrhem.

Režie: Jasmina Blaževič

Díl 4 (Mezipatra)

Jindřichovi vpadne do života nová žena. I Běla by ráda svoji rodinu rozšířila a už ví, jak na to. Všichni mají strach o Madlu. Ta si chce svoje záležitosti vyřešit sama, hlavně ať jí teď všichni dají pokoj. Dozví se rodina konečně, kdo je otcem jejího dítěte?

Režie: Jasmina Blaževič

Díl 5 (Jinak)

Na Madlu čeká v nemocnici jedno překvapení za druhým. Jindřich hodlá svoji dceru bránit za každou cenu. Helena se nechce šťourat v minulosti. Richardovu minulost naopak potřebuje znát Běla, která nemá tušení, co všechno tím spustí. Rodina, kde má každý své tajemství.

Režie: Lenka Wimmerová

mozaiika

Mozaika // režie: Jasmina Blažević, Lenka Wimmerová // **scénář:** Alice Nellis //
producent Lucky Man Production: Daria Špačková, David Ondříček // **kreativní producent**
TV Nova: Iva Kašpárková Jestřábová // **dramaturgie:** Martina Kinská // **výkonný producent**
Lucky Man Production: Martina Stránská // **vedoucí produkce:** Aleš Solar //
výkonný producent TV Nova: Jiří Hauzner // **vedoucí produkce TV Nova:**
Markéta Hauznerová // **kamera:** Filip Marek, Pavel Berkovič, Kryštof Melka // **zvuk:** Pavel Brejcha //
architekt: Lucie Fejková // **kostýmní výtvarnice:** Vladimíra Fomínová // **masky:** Klára Hubalová //
střih: Petr Staněk, Zdeněk Marek // **zvuk:** Radim Hladík //
hrají: Karel Heřmánek, Taťjana Medvecká, David Máj, Martha Issová, Kristýna Ryška,
Marek Adamczyk, Jan Nedbal, Tomáš Drápela, Eva Podzimková, Zuzana Mauréry, Ondřej Malý,
Sabina Remundová, Sophia Šporclová, František Randýsek a další

Jakub Füst PR

jakub.fust@novatv.cz

732 582 839

VOYO

novagroup.cz, pressweb.nova.cz

© 2024, TV Nova

TV Nova s.r.o., Kříženeckého nám. 1078/5, 152 00 Praha 5

tel.: +420 242 464 115, e-mail: tiskove@nova.cz